

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112205108
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2012:4112205108.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: P. X., Q.. XX.XX.XXXX G. D. X., Q.. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, deti matky: P. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. F., J. XX, právne zastúpená JUDr. Petrom Peružekom, Hlohovec, Cintorínska 1 a otca: Z. X., Q.. XX.XX.XXXX, U. S., M. F. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom Z. X., Q.. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, o zníženie výživného a zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd s účinnosťou od 01.03.2012 z n i ž u j e výživné na maloleté deti tak, že otec je povinný platiť výživné na každé z maloletých detí vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa podľa osobitného predpisu vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 7C/96/2008-180 zo dňa 12.11.2009 v časti výživného na maloletých.

Návrh matky na zvýšenie výživného sa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, došlým súdu dňa 13.02.2012, sa otec domáhal zníženia výživného na maloletú P. zo sumy 100 eur na sumu 26 eur a na maloletú D. zo sumy 66 eur na sumu 26 eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2012 s odôvodnením, že je dlhodobo práceneschopný a súdom určené výživné už nedokáže zo svojho príjmu uhrádzať.

Matka so znížením výživného nesúhlasila a podala na súd návrh na zvýšenie výživného, vedený pod sp.zn. 8P/79/2012, v ktorom žiadala z dôvodu zmenených pomerov na strane maloletých výživné zvýšiť na mal. P. na sumu 150 eur a na mal. D. na sumu 100 eur od podania návrhu. Súd obe konania z dôvodu hospodárnosti spojil na spoločné konanie vedené pod sp.zn. 5P/49/2012 a ďalej konal spoločne o návrhu na zníženie aj návrhu na zvýšenie výživného.

Súd vykonal dokazovanie obsahom písomných podaní účastníkov konania, ich výsluchom, výsluchom právneho zástupcu matky a splnomocneného zástupcu otca, rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 7C/96/2008-180, potvrdeniami príslušných úradov práce, sociálnych vecí a rodiny, potvrdeniami Sociálnej poisťovne, potvrdeniami o dočasnej pracovnej neschopnosti, potvrdeniami o zamestnaní, okamžitým skončením pracovného pomeru, potvrdeniami o príjmoch rodičov maloletých a ich nevyhnutných mesačných výdavkoch, lekáskymi správami, listami vlastníctva, potvrdeniami o nákladoch na výživu maloletých, ďalšími listinnými dôkazmi a obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 7C/96/2008-180 zo dňa 12.11.2009 bolo manželstvo rodičov maloletých rozvedené, na čas po rozvoze boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletej P. sumou 100 eur a maloletej D. 66 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Súčasne bol otec oprávnený stykať sa s maloletými dcérami každý páry vikend, a tiež v čase jednotlivých sviatkov a školských prázdnin v tam uvedenom rozsahu. Pri určení výživného súd vychádzal z dohody rodičov, ktorú považoval za primeranú zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca v tom čase zamestnaného vo firme KLIMATI - ČP s.r.o. Hlohovec s priemerným čistým mesačným zárobkom 572,46 eur a priemerným čistým mesačným zárobkom matky vo výške 449,23 eur zamestnanej vo firme Personálny servis - EUROTRADE - Sk s.r.o.

Výsluchom otca bolo zistené, že naposledy pracoval vo firme SE Bordnetze- Slovakia s.r.o. Nitra, kde mu pracovný pomer skončil dňa 22.12.2011, odkedy je dlhodobo práceneschopný, pričom návrat do práce podľa názoru lekára neprichádza do úvahy. Jeho zdravotné problémy psychického charakteru sa začali prejavovať ešte počas leta, kedy bol zamestnaný a hoci ho už vtedy lekár odporúčal na práceneschopnosť, spočiatku to odmietal a trval na tom, že naďalej bude chodiť do práce. Napokon bol nútený od 22.12.2011 zostať dlhodobo práceneschopný z dôvodu prepuknutia vážnej psychickej choroby, odvtedy poberá iba nemocenské dávky vo výške 8,925 eur denne, teda cca 270 eur mesačne, z čoho platí plyn 55 eur, rozhlas a TV 4,64 eur, 30 eur splátku pôžičky CETELEM, ktorú si vzal vo výške do 300 eur z dôvodu, lebo nemal z čoho vyžiť. Ďalej platí elektrinu 19,57 eur, dodávku pitnej vody 1,92 eur mesačne, daň z nehnuteľnosti mesačne 2,30 eur, poplatok za vodomer 0,42 eur mesačne, poštové poplatky za prevody 1,40 eur mesačne a za vedenie účtu 2,36 eur. Býva sám v dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve rozvedených rodičov maloletých, ktorý majetok zatiaľ nie je medzi nimi vysporiadaný, dom zatiaľ nepredali a matka maloletých navrhuje, aby jej otec zaplatil titulom vyrovnania sumu 600.000 Sk, ktoré on ale nemá z čoho zaplatiť. Jeho náklady na bývanie sú relatívne nízke, to však z dôvodu, lebo finančne mu vo všetkom vypomáhajú rodičia, u ktorých sa tiež sprchuje, jedáva, aj mu perú, umývajú riad a podobne, ktorú skutočnosť súdu potvrdili aj jeho rodičia, ktorí ho v konaní zastupovali na základe plnomocenstva (takto ho v konaní do 20.09.2012 zastupovala matka a následne otec). V súvislosti so vzniknutými zdravotnými problémami má zvýšené náklady, keďže musí cestovať k lekárovi z S. do F., kde má svojho všeobecného aj odborného lekára, a musí platiť doplatky za lieky. V zmysle súdneho rozhodnutia sa pôvodne s maloletými pravidelne stykal, po vypuknutí ochorenia prestal, okrem iného z finančných dôvodov, keďže nemal z čoho zaplatiť benzín, ten dovtedy financovali jeho rodičia. Keď ochorel, rodičia mali dosť starostí s ním samým, pričom matka otca je onkologická pacientka. Obaja rodičia otcovi finančne významne vypomáhajú, už to však nedokážu utiahnuť, v súčasnosti už im je veľmi zadlžený. Požičiava si od nich auto, dotujú ho so stravou a so všetkým, pričom za neho platia aj súdom stanovené výživné, ktoré si netrúfli prestať uhrádzať ani po znížení príjmov otca, pretože keď raz v auguste 2010 nezaplatil časť výživného (v tom období boli deti u neho), matka dala návrh na začatie exekúcie a jeho rodičia museli financovať za neho vysoké trovy. Otec súdu uviedol, že kým mohol, výživné riadne platil, posielal peniaze aj skôr ako bol termín splatnosti. Teraz však v žiadnom prípade nie je schopný platiť doterajšie výživné a už vôbec nie zvýšené. Chápe, že matke sa zvyšujú výdavky na maloletých, ale z nemocenských dávok nie je schopný platiť výživné podľa jej návrhu. Uviedol, že mu je veľmi ľúto, že musí žiadať o zníženie výživného na minimálnu sumu, ale nemôže si viac požičiavať peniaze od svojich rodičov, pretože na to jednoducho nemajú.

Splnomocnený zástupca otca, ktorým je jeho otec, súdu potvrdil, že syn si od nich pravidelne požičiava peniaze na výživné, splatili za neho exekúciu, poskytujú mu stravu, platia za neho lieky a ďalšie výdavky.

Matka žiadala návrh na zníženie výživného zamietnuť a trvala na zvýšení výživného u maloletej P. zo sumy 100 eur na 150 eur mesačne a u maloletej D. zo sumy 66 eur na 100 eur mesačne s účinnosťou odo dňa podania návrhu na zvýšenie výživného, teda od 15.11.2011. Tento dôvodila tým, že od rozvodu manželstva uplynuli 2 roky, počas ktorých maloletá D. začala navštevovať základnú školu, čím sa zvýšili náklady na jej výživu, stravuje sa v škole, čo stojí mesačne cca 20 eur, navštevuje tiež školský klub, za čo matka platí 8 eur mesačne, staršia dcéra P. je žiačkou 5. triedy základnej školy, do školy nedochádza, stravuje sa doma. Obe dcéry majú bežné výdavky na školské pomôcky, učebnice a podobne a nemajú platenú mimoškolskú činnosť. Matka im platí životné poisťky mesačne v hodnote 22 eur na každú z nich, telefón do 2 eur mesačne každej a paušálne platí internet mesačne približne 17 eur. Uviedla, že si všimla, že otec od decembra 2011 prakticky nebol pre deti, pričom až v apríli 2012 jej dal vedieť, že je práceneschopný a tiež ju neupozornil, že v dôsledku práceneschopnosti bude peniaze platiť neskôr. Aj pomery na strane matky sa zmenili, v r. 2011 bola prepustená z firmy Samsung, kde postupne znižovali

príjem až na minimálnu mzdu, až napokon firma začala prepúšťať zamestnancov. Keďže matka vedela, že ona nebude patriť medzi tých zamestnancov, ktorých si firma ponechá, keďže pracovala iba cez agentúru, preto ukončila pracovný pomer dohodou a musela si nájsť prácu ako upratovačka vo firme GASTROVIKTORIA, s.r.o., kde dosahuje iba minimálny príjem okolo 330 eur mesačne a prídavky na 2 deti. Pracuje v hoteli, kde upratuje kaviareň a následne izby, čo je všetko zahrnuté v jej mzde, mimo toho nemá žiadne vedľajšie príjmy. Na otázku súdu či dostáva ako chyžná tringelty, uviedla, že iba z času na čas nejaké drobné. Od júla 2011 do apríla 2012 bývala s oboma dcérami v 1,5-izbovom prenajatom byte, kde uhrádzala mesačne náklady v hotovosti 75 až 100 eur vrátane energií, ale keďže majiteľka bytu sa v apríli rozhodla byť predat', bola nútená presťahovať sa s deťmi k rodičom do ich 3-izbového bytu, kde spolu s nimi býva aj plnoletý brat matky. Matka prispieva rodičom sumou 150 eur na bývanie a stravu, ale výdavky, týkajúce sa detí, hradí sama.

Kolízny opatrovník žiadal návrh otca na zníženie výživného zamietnuť a vyhovieť návrhu matky. Poukázal na skutočnosť, že otec zatiaľ nie je poberateľom invalidného dôchodku, ale iba nemocenských dávok.

Z listinných dôkazov bolo zistené, že posledný pracovný pomer otca bol v spol. SE Bordnetze - Slovakia s.r.o., a pôvodne bol uzavretý od 23.09.2010 na dobu určitú do 31.08.2011, ktorá doba bola predĺžená do 31.08.2012. Pracovný pomer bol však skončený dňa 22.12.2011, okamžitým skončením zo strany zamestnávateľa z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktorého sa otec dopustil tým, že dňa 09.12.2011, dňa 12.12.2011 a 14.12.2011 neprišiel do práce bez predloženia príslušného dokladu ospravedlňujúceho jeho neprítomnosť, ktoré dni považuje zamestnávateľ za neospravedlnenú absenciu. Podľa potvrdenia zamestnávateľa otec dosiahol v r. 2011 priemerný čistý mesačný príjem 407,41 eur.

Z listinných dôkazov bolo zistené, že otec je od 22.12.2011 práceneschopný. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 17.01.2012 mu boli priznané nemocenské dávky vo výške 8,925 eur denne. Z predložených lekárskejších správ vyplýva, že u otca bola v r. 2011 diagnostikovaná paranoidná schizofrénia. Prvý raz sa z dôvodu psychických ťažkostí dostavil k psychiatrovi v júli 2011, kedy lekár diagnostikoval u neho podľa opísaných prejavov akútnu psychózu podobnú schizofrénii, predpísal mu lieky a odporučil aby si z dôvodu pretrvávajúcich problémov dal u obvodného lekára vystaviť práceneschopnosť. Ako vyplýva z ďalšej správy psychiatra z júla 2011, švagriná menovaného oznámila, že lieky neužíva, odmietol sa liečiť, pretože sa považoval za zdravého, utiekol z domu. Z ďalšej lekárskej správy vyplýva, že k psychiatrovi prišiel s týmito problémami opäť dňa 22.12.2011, kedy mu aj vystavil práceneschopenku a odvtedy podstupuje ambulantnú liečbu s kontrolami spočiatku 4 razy mesačne, neskôr 2-3 razy, resp. raz mesačne, pokračuje v liečbe farmakoterapiou, lekár zvažuje hospitalizáciu. Podľa poslednej správy lekára práceneschopnosť a liečba trvá, pričom ako perspektívne riešenie lekár uvádza invalidizáciu, žiadosť bude podaná na jeseň 2012.

Rodičia otca čestne prehlásili, že ku dňu 12.02.2012 otcovi požičali z dôvodu platobnej neschopnosti sumu spolu vo výške 1.281 eur.

Podľa potvrdenia firmy Samsung Electronics Slovakia s.r.o., Galanta, matka nemala s firmou uzavretý pracovný pomer, firma však má zmluvne uzavretú spoluprácu s personálnymi agentúrami, v agentúre Personálny servis EUROTRADE s.r.o., Galanta mala matka v r. 2010 uzavretý takýto pracovný pomer. Menovaná agentúra súdu písomne oznámila, že matka bola u nich zamestnaná na základe pracovnej zmluvy v období od 01.07.2008 do 26.04.2010 na dobu neurčitú, pomer bol skončený na základe dohody o skončení pracovného pomeru podľa § 60 Zákonníka práce, nie je však už známe, na podnet ktorej strany došlo k jeho skončeniu. Podľa predloženého potvrdenia o príjmoch tam matka dosahovala v období od mája 2009 do apríla 2010 netto 260,76 eur. V súčasnosti je matka zamestnaná v spol. GASTROVIKTORIA 112, Hlohovec v prevádzke Hotel Jeleň od 04.05.2010 na 40 hodín týždenne za dohodnutú mesačnú mzdu 307,70 eur brutto. Podľa potvrdenia zamestnávateľa dosiahla za posledných 12 mesiacov priemerný čistý príjem 321 eur vrátane daňového bonusu. Z potvrdení úradu práce, sociálnych vecí a rodiny bolo zistené, že matka nie je a nikdy nebola v evidencii uchádzačov o zamestnanie, ani nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Poberá prídavky na dve deti vo výške 45,08 eur.

Matka predložila čestné vyhlásenie svojich rodičov o tom, že im mesačne prispieva na stravu a bývanie sumou 150 eur, v čom nie sú zarátané náklady na desiate, hygienické potreby a potreby do školy pre deti.

Podľa LV č. XXXX pre kat. úz. S., rodičia maloletých sú spoluvlastníkmi rodinného domu v S., ktorý nadobudli kúpnu zmluvou v r. 2003.

Podľa § 62 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre mal. dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd zhodnotil vykonané dokazovanie a porovnaním súčasného skutkového stavu so stavom v čase posledného rozhodovania dospel k záveru, že je tu dôvod na zníženie výživného.

Od posledného rozhodnutia súdu zo dňa 12.11.2009 došlo k zníženiu príjmov oboch rodičov, keď príjem matky sa znížil o 168,73 eur a príjem otca sa znížil o 302,46 eur. Hoci matka v konaní uviedla, že otec stratil zamestnanie vlastnou vinou, pretože pracovný pomer bol skončený okamžite z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, čím sa dobrovoľne vzal nezodpovedným konaním svojho zamestnania, súd dospel k inému záveru.

Podľa lekárskeho správ sa u otca v r. 2011 postupne začali prejavovať príznaky vznikajúceho psychického ochorenia, neskôr diagnostikovaného ako paranoidná schizofrénia. Prvá návšteva u psychiatra v júli 2011 síce neskončila prácenschopnosťou pacienta, nie však preto, že by tu na ňu neboli dôvody (práve naopak, odborný lekár už vtedy odporučil aby všeobecná lekárnica vystavila otcovi PN), avšak otec si chorobu odmietal priznať a odmietal sa aj liečiť. Nedal si preto práceneschopenku vystaviť a naďalej chodil do práce. Choroba však pokračovala a o niekoľko mesiacov sa už opäť prejavovala chorobnými stavmi, ktoré mu viackrát zabránili dostaviť sa do práce a napokon viedli k dlhodobej práceneschopnosti, ktorá začala dňa 22.12.2011. Je síce pravda, že v dôsledku troch neospravedlnených absencií bol s otcom predčasne skončený pracovný pomer zo strany zamestnávateľa, ktorý by inak trval do konca dohodnutej doby určitej, t.j. do 31.08.2012, ale jeho správanie treba posudzovať z hľadiska už vtedy existujúcej psychickej poruchy, ktorá nepochybne ovplyvnila racionálne riešenie vzniknutej situácie, pričom z dokazovania je zrejmé, že psychická porucha u neho už v tom čase existovala. Nemožno teda jednoznačne tvrdiť, že za neospravedlnené absencie je plne zodpovedný, pretože existencia psychickej poruchy v tom čase ho minimálne sčasti tejto zodpovednosti zbavuje. Navyše, vzhľadom k tomu, že otec od 22.12.2011 poberá iba nemocenské dávky, je právne bezvýznamné, či jeho pracovný pomer skončil predčasne dňa 22.12.2011, alebo po uplynutí doby určitej dňa 31.08.2012, pretože jeho príjem by to aj tak neovplyvnilo, príjem zo zamestnania už totiž od 22.12.2011 nemal žiadny a nebol by ho mal ani keby bol pracovný pomer trval do skončenia dohodnutej doby. Z uvedeného súd dospel k záveru, že otec sa nijako nepričinil o zníženie jeho príjmu, ale došlo k tomu z objektívneho dôvodu, ktorým je vznik psychického ochorenia, ktoré ho robí

nespôsobilým (minimálne od 22.12.2011 doteraz) pracovať. Či sa otec bude ešte môcť niekedy vrátiť do práce, zatiaľ nie je známe, toto bude závisieť od vývoja jeho zdravotného stavu, ktorý však podľa názoru odborného lekára by mal vyústiť do invalidity. Matka súdu navrhla vykonanie dôkazu posudkom lekára z odboru posudkovej činnosti, či u otca maloletých dôjde k absolútnej strate pracovnej schopnosti, tento dôkaz však súd nevykonal, keďže k posúdeniu jeho zdravotného stavu takýmto lekárom dôjde v súvislosti s rozhodovaním o návrhu otca na priznanie invalidného dôchodku, kedy v závislosti od výsledku bude možné súdnym rozhodnutím následne výživné upraviť (odhliadnuc od toho, že takéto vyjadrenie posudkového lekára v súčasnosti súd považoval za predčasné a pre súd nezáväzný).

Pokiaľ ide o náklady na výživu detí, deti sú zdravé, nemajú platenú mimoškolskú činnosť a ich náklady sú bežné, primerané veku, hoci sa mierne zvýšili v súvislosti s tým, že mal. D. začala navštevovať základnú školu a mal. P. postúpila do 2. stupňa základnej školy. Pokiaľ ide o zárobkové schopnosti matky, tieto poklesli. Otec síce súdu uviedol, že keď sa pred rokom rozprával s matkou maloletých, uviedla mu, že má príjem spolu s výživným vo výške 840 eur a preto nie je vylúčené, že jej príjmy sú vyššie než súdu uviedla, ale toto tvrdenie matka poprela a súdu sa nepodarilo žiadne iné matkine príjmy zistiť, iba zárobok 321 eur a prídavky na dve deti 45,08 eur, spolu 366 eur. Došlo teda k zníženiu príjmov matky, ktoré by inak bolo dôvodom na zvýšenie výživného, ale v uvedenom prípade to nie je možné. Oba rodičia musia hradiť náklady na bývanie, ktoré má matka nižšie, keďže uhrádza iba na ňu pripadajúci podiel spoločne s rodičmi a plnoletým bratom, otec žije sám a je odkázaný na finančnú výpomoc rodičov pri uhrádzaní základných potrieb ako strava, lieky, doprava k lekárovi a pod. Z mesačného príjmu cca 270 eur (8,925 eur x 30 alebo 31 dní) nie je viac schopný platiť doterajšie výživné 166 eur, pretože by bol vystavený vážnym existenčným problémom a nie je možné žiadať od rodičov otca, aby za neho platili výživné na maloletých ako to robili doteraz, odkedy to sám nedokáže.

Keďže otcove schopnosti a možnosti sú z objektívnych dôvodov podstatne znížené, súdu nezostávalo iné, než výživné znížiť, keďže vzhľadom k jeho ochoreniu nie je viac schopný dlhodobo dosahovať vyššie príjmy než nemocenské dávky. Prevažnú časť výživy maloletých tak bude musieť nateraz zabezpečovať matka, ktorá je zdravá a môže si nájsť buď vedľajší príjem alebo lepšie platené miesto, ktorú možnosť v súčasnosti otec nemá, pretože psychické ochorenie mu neumožňuje plne využívať svoje schopnosti (východiskom z takto zhoršenej situácie matky s deťmi by bol predaj spoločného majetku rodičov maloletých). Súd preto návrh matky na zvýšenie výživného zamietol a súčasne výživné znížil u oboch dcér na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine, pretože vyššie výživné by nezodpovedalo jeho aktuálnym schopnostiam a možnostiam a opäť by museli jeho vyživovaciu povinnosť suplovať jeho rodičia. Výška takto stanoveného výživného je určená zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s príslušnými Opatreniami Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, ktorými sa vždy k 01. júlu príslušného kalendárneho roka upravujú sumy životného minima.

Súd znížil výživné od 01.03.2012 teda od podania návrhu na súd, ako otec žiadal, kedy už existovali dôvody na zníženie výživného a súčasne súd upravil splatnosť výživného z 15. dňa na 20. deň v mesiaci, podľa návrhu otca, voči ktorému matka nemala výhrady. V zmysle vyššie uvedených právnych predpisov suma 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa predstavovala v období od 01.03.2012 do 30.06.2012 sumu 26 eur a od 01.07.2012 predstavuje sumu 26, 64 eur. Pokiaľ však otec v uvedenom období od marca 2012 zaplatil na výživnom viac, nemá nárok na vrátenie spotrebovaného výživného.

O trovách konania súd rozhodol s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.